

kaj nam karte pomagajo, če pa ne dobimo petroleja. Skoraj bo konec meseca, pa še nismo dobili petroleja in so ljudje upravičeno razburjeni. Ne vemo, čemu so nam karte, če bo tudi pri drugih predmetih tako, nam je nerazumljivo, čemu oblast daje karte. Kdo je kriv, da nismo dobili petroleja, pa ne vemo, ker je baje večina občin redno dobila petrolej, le tri občine ga niso dobile v soboškem srezu. Krivec naj oblast pokliče na odgovornost, če je pa oblast sama kriva, pa prosimo, da to krivico popravi, ker so sedaj najmanj časi za to, da se ljudi po nepotrebnem razburja.

Divjo mačko ujel v past. Iz kurnika graščine Strnišče na Dravskem polju je odnesla neka roparica 12 kur. Oskrbnik je nastavljal past, v katero se je ujela divja mačka, ki je velika redkost v naših krajih.

Poštenemu najditelju! Dne 18. januarja je zgubil na poti od Senovega do Rajhenburga železniško legitimacijo Franc Jerič, Aleksandrova 10, Pobrežje pri Mariboru. Pošten najditelj naj vrne legitimacijo a označeni naslov!

V Domu duh. vaj pri sv. Jožefu nad Celjem bodo zaprte duhovne vaje za dekleta sploh od 3. do 7. februarja, za žene pa od 17. do 21. februarja. Začetek duh. vaj je vedno prvi dan zvečer, zaključek pa zadnji dan zjutraj. Pri današnji draginji stane oskrbnina 100 din. Poleg tega naj prinesejo udeleženke s seboj 2 rjuhi in brisačo. Zaradi upeljave krušnih kart s 1. febr. je tudi važno, da si prinese vsaka s seboj kruha za 3 dni. Prijave je poslati na Dom duh. vaj pri sv. Jožefu v Celju, kakor tudi točen svoj naslov.

Požari

V graščini Bajnof ob vzhodju Trške gore pri Novem mestu, ki je last g. Germa, se je vžgala slama v velikih sviljskih hlevih. Domačinom in gasilcem gre zahvala, da so ogenj udušili že koj v

spodnjih prostorih, ker sicer bi bila zgorela vsa graščina, saj je bilo nad hlevi, v katerih se je pojavil ogenj, nad 80 težkih voz slame. G. Germa je zgorelo samo osem voz slame in štirje gasilci so se onesvestili pri zelo težavnem gašenju.

Okradena mesarjeva žena. Mesarjevi ženi Justini Ogrnerjevi z Meljske ceste v Mariboru je sunil neznanec iz spalnice za 2000 din raznih dragocenosti.

Orožniki ujeli iz kaznilnice pobelega tolovaja v dimniku. 24 letni Ivan Bratko iz Slov. goric je bil pred dvema letoma v Mariboru obsojen radi razbojstev in tatvin na 3 leta težke ječe in oddan v mariborsko kaznilnico. Lani 5. novembra pa je pobežnil. Kakor hitro je bil na svobodi, so se vrstili večji ter manjši vlomi po Slov. goricah in Prekmurju. Oblast je pravilno domnevala, da je pobežni Bratko s pajdašijo na delu. Zadnje dni je orožnikom uspelo, da so zvedeli: Bratko se skriva pri družini Dvoršak pri Sv. Barbari v Slov. goricah. V temni noči so obkolili Dvorškovo hišo. Na gnezdu so zadeli na Bratka in njegova tovariša brata Dvoršak. Ko je uvide. Bratko, da mu je pobeg onemogočen radi okolitve, se je zatekel na podstrežje in skrill v dimnik. Orožniki so zažgali v peči nekaj tresk in so Bratka kmalu izkurili iz skrivališča. Vdal se je in je bil z bratom Dvoršak odpeljan v Ljutomer k prvemu zaslišanju od poveljnika orožniškega voda. Ob aretaciji je imel pri sebi tri nabite samokrese. Orožnikom je priznal 13 vlomnih tatvin in 3 razbojništva. Napadal je med grožnjami s samokresom. Škoda, katero je povzročil z zločini, znaša 96.000 din. Njegov delokrog je bil v okrajih Ljutomer, Maribor levi breg in M. Sobota. Iz Ljutomera je bil odveden Bratko v preiskovalni zapor murskosoboškega okrožnega sodišča.

Pojasnen tolovajski napad. Zadnjič smo poročali, da je bil izvršen v Tišini v Prekmurju tolovajski nočni napad na 75 letno grofico Ernestino Batiani in njeno služkinjo. Vlomilci so odnesli 30.000 din gotovine in dragocen družinski nakit. Aretacija v zgornji notici omenjenega tolovaja

Ivana Bratka je razkrila tudi ta napad, katerega je izvršil Bratko s prijeto pajdašijo.

Vlomilška smola. V noči so bili v M. Soboti v trgovini Ernesta Štivana na delu 3 vlomilci, ki so odnesli raznih predmetov za 20.000 din. Starejša vlomilca sta porinila skozi manjše okno na železnih vratih mizarškega vavca. Ko je bil enkrat v trgovinskih prostorih, je začel metati blago skozi omenjeno odprtino, pri kateri sta čakala tovariša in basala predmete v vreče. Ker so bili vlomilci pravočasno razkrinkani, so dobili oškodovani trgovec pokradeno blago vrnjeno.

Zobotehniku izmaknil 28.000 din. Ko se je vrnil zobotehnik Ivan Mavzer v Ljubljani pod Ježami na svoje stanovanje ob 7. uri zvečer, je našel na moškega, ki se je tiščal mirno v kotu soba. Ko se mu je približal Mavzer, ga je udaril s tovim predmetom po glavi in pobežnil. Kakor hitro si je udarjeni opomogel od prve zmedenosti, se je pognal za neznanec, a ga ni dohitel. Pač pa je ugotovil, da mu je neznan nasilnež izmaknil iz predala 28.000 din. Tat je po vltomu v stanovanje zaklenil za seboj vrata, da je zamogel nemoteno pretakniti vse kote.

Po svetu

Hudi in resni nemiri v Romuniji. V minulem tednu so pretresali ter ogrožali Romunijo hudi in resni nemiri. Diktator Romunije, general Antonescu, je sporočil 17. januarja na seji vlade, da ne more več trpeti barbarskega delovanja nekaterih skupin Železne garde in se je odločil, da bo vzpostavil z najbolj odločnimi sredstvi v državi red ter spoštovanje oblasti in zakonov. To vse se bo zgodilo s pristankom Nemčije, ki vzdržuje v Romuniji svoje čete. Temu koraku Antonesca se je uprla 19. januarja Železna garda, ki je prešla v spopad po vseh večjih romunskih mestih in je skušala vso oblast v državi pritegniti nase. Antonescu in deli vojske so se postavili temu početju po robu in prišlo je do krvavih spopadov ter je bilo samo v Bukarešti ubitih 2000 legionarjev. Število padlih vojakov se drži v tajnosti. Dogodkom je izbil dnc umor nemškega častnika in odstavitev notranjega ministra, ki je držal z Železno gardo, o čemer je poročal zadnji »Slov. gospodar«. Proti koncu minulega tedna se je posrečilo generalu Antonescu, da je vzpostavil s pomočjo vojaštva v glavnem zopet red in je prevzel sam osebno vodstvo nove enotne državne stranke, v kateri bo prevladoval vpliv Železne garde. Izdani so bili zelo strogi ukrepi, med drugim se kaznuje posest orožja takoj na licu mesta s smrtjo.

Ali si že obnovil naročnino?

Angleski vojaški oddelek na kamelah v Sudanu jezdi skozi puščavo

blago za izdelovanje spodnjega perila, a tudi nogavic. V zvezi s tem poročajo, da se najboljša morska trava dobiva na Hebridih (otočje ob zapadni Angliji), od koder izvažajo letno okrog 400 tisoč ton te surovine. Te količine so doslej zadostovale za potrebe Velike Britanije, odslej pa bodo pridobivati še dosti večje količine. Po novem izumu postane Velika Britanija skoraj neodvisna od uvoza tekstilnega blaga.

Bodoče kopnine. Ameriški zemljislovec Edwin F. Naulty je objavil razpravo, v kateri dokazuje, da bo dobilo Havajsko otočje na Tihem oceanu kmalu soseda. Gre za kopnino, ki bo dosegla površino današnje ameriške Kalifornije. Že več desetletij se v bližini Havajskih otokov

enkrat k Mariji na jezeru in enkrat v Maribor k frančiškanom.«

»Jerulja, Jerulja,« je dejala Julka napol za šalo napol za res, »meni se zdi, da se boš morala v vicah naučiti, kako mora človek pri kraju biti, prej te sveti Peter ne bo pustil v nebesa.«

»Sveta Devica Marija!« se je ženkica prestrašila, »tako nikar ne govori, Julka!... Saj v nebesih ni treba pri kraju biti. Nebesa so velika, da se lahko vse leto po njih sprehajaš, preden vse konce obhodiš... Zdaj pa moram iti. Mudi se mi, da ne bo prehitro noč... Na, tu imaš jajca za mater!«

»Jajca vzemi s seboj in jih prodaj v mestu! Pa ne daj jih prepoceni! Pet dinarjev za štiri lahko zahtevaš. To je po pet kron eno.«

»Marija, kaj pa misliš! To bi bil vnebovpijoč greh!«

»Ti si čisto neumna. Kaj boš pa počela, če zboliš in ne boš mogla zaslužiti, prihranjenega pa ne boš nič imela?«

»Zbolela ne bom, dokler bom migati mogla. Zato pa ne ostanem pri kraju in hodim pridno po božjih potih okoli.«

»Potlej misliš še smrti uiti? In misliš, da bo smrt tudi pozabila nate?«

»Ne, ne, ko bom stara, bom že tudi umrla. Pa umrla bom pri Devici Mariji na Brezjah ali v Lurdu.«

»Kaj, v Lurd tudi še misliš?«

»Zakaj pa ne? Več ko desetkrat toliko, kolikor na Brezje, ne bo. Toliko pa že še zmorem. Potem, če je Bogu prav, naj me pa pokliče! Dolgo bolehati me ne bo pustil, to sem si že izgovorila.«

»Hahaha... ko bi si človek tako reč mogel izgovoriti! Kaj bo pa z bajto, če te smrt kje v Lurdu ali na Brezjah pobere?«

»Bajto bom tisti cerkvi zapisala, kjer me bo smrt našla; zato pa mi morajo na grob polno lepih rož nasaditi.«

»Ali se ti meša, Jerulja? Saj imaš svojega sorodnika, ki je revež, onega — onega — Judeža... Kam pa naj se ta obrne, če ne bo imel več domače strehe?«

»Pob dosti zasluži. Z denarjem pa si lahko vse kupi.«

»Ničesar si s tistimi ubogimi dinarji ne more kupiti; ti pa imaš take misli o denarju kakor kak majhen otrok, ki kovača od dinarja ne loči... Bajto moraš njemu zapisati, to si mu dolžna storiti.«

»Moj Bog, potem ne bo rož na mojem grobu.«

»Čemu ti bodo rože na grobu? Dosti bolje je, če kakemu človeku dobro storiš, da ti bo vse življenje hvaležen in bo še kak očenaš pomolil zate.«

Spominjajmo se v molitvah rajnih! Kratke tedenske novice

Dva smrtna slučaja v Bohovi pri Mariboru. Dne 15. januarja t. l. je mirno v Gospodu zaspala ga. Ottilija Grašič v 61. letu svoje starosti. Bolehala je dolgo vrsto let, a je bolezen vdana v voljo božjo potrpežljivo prenašala. — Omeniti pa moramo, da smo spremili na njegovi zadnji poti gosp. Šurec Ivana, kmeta iz Bohove, v 73. letu njegove starosti. Kako sta bila priljubljena med vaščani, je pokazal pogreb obeh. Vsemogočni Bog naj bo obema bogat plačnik, preostalim domačim pa naše iskreno sožalje!

Majhenova tetica umrla pri Sv. Jakubu v Slov. goricah. Položili smo v grob zadnjo Majhenovo tetico, Liziko Majhen. Majhenova hiša v Gor. dolu je bila zadnjih 80 let vedno najlepši zgradbeni spomenik slovenskega življenja, ampak tudi narodnozavednega. Daleč naokrog so radi tega bile znane Majhenove dekleta. V času najhujših narodnih bojev so našli tam zavetje vsi južni borci za ohranitev slovenske zemlje tu ob meji. Tudi »Slov. gospodar« je od svojega začetka bil tu vedno najljubši gost. Poleg tega pa je bila tu doma vedno misel za napredek, naj bo že v prosveti ali gospodarstvu. Prav posebno srečo je ljubi Bog dal tej hiši s tem, da novi rod zvesto sledi svetlim vzorom, ki jih je dajala ta hiša. Dobra predvojnja matuška Rusija je dala svojega dobrega sina, da nadaljuje delo Majhenovih deklet.

Narodno zaveden mož umri pri Sv. Benediktu v Slov. goricah. Na novega leta dan smo pokopali posestnika Matijo Zimica z Drvanje v 62. letu starosti. Mnogo ljudi ga je spremlilo na zadnji poti. Bil je po besedah g. dekana vrh katoliški mož, zvest družbenik moške Marijine družbe, ki se je vsako prvo nedeljo v mesecu udeležil skupnega obhajila. Bil pa je tudi narodno zaveden mož, dolga leta odbornik bivše občine Drvanja, ki je znal s sprotno besedo tudi drugim prižgati luč pravega spoznanja in se ni strašil potov in žrtev, kadar je šlo za zmago naše stranke. Naj v miru počiva z gledni družinski oče! — Žalujočim naše sožalje!

Smrt vestnega in vzornega katoliškega vzgojitelja. Pretekli teden je v soboški bolnišnici v Prekmurju neizprosna smrt v 57. letu starosti pokosila življenje vzornemu šolskemu upravitelju Janezu Rakocy. Pokojnik je nad trideset let služboval v Gomilicah, kjer so ga otroci in domačini vzljubili kakor svojega in se skoraj niso mogli ločiti od njega, ko je odšel v zasluženi pokoj na svoje posestvo v Martjance. Bil je učitelj starejše generacije, zato je poučeval še tudi v onih časih, ko so naši ljudje živeli še v suženjskih okovih. Takoj po prevratu pa je nastopil službo v svobodni državi ter bil vedno in povsod zaveden državljani in dober vzgojitelj. Naj počiva v miru, užaloščeni soprogji in hčerki pa naše sožalje!

Po dolgi in mučni bolezni je v Gospodu zaspal. Pri Sv. Andražu v Halozah je v Gospodu zaspal po dolgi in mučni bolezni posestnik Jakob Vidovič iz Velike Varnice. Pogreb blagopokojnega se je vršil ob veliki udeležbi sorodnikov, prijateljev, znancev in domačih faranov.

V veliko žalost je spravila smrt dobro Lampretovo hišo v Laporju, ko jim je ugrabila kot čebelica pridno gospodinja Katarina Kamenik v 77. letu njene starosti. Poleg moža žaluje za njo pet dobro vzgojenih otrok. Zgledni gospodinjini naj sveti večna luč!

V cvetu mladosti. V najlepšem cvetu mladosti je po težki mučni bolezni, ki jo je prenašala z veliko potrpežljivostjo, umrla v mariborski bolnišnici Dragica Brglez, hči šolskega upravitelja v Čadramu, učenska učiteljica zavnoda šolskih sester v Mariboru. V soboto, 25. januarja, je bila pokopana ob obilni udeležbi. Pogreb je vodil njen bivši katehet, duh. svetnik Franc Hohnjec, župnik v Čadramu, ki je ob odprtem grobu spregovoril ganjive poslovilne besede. Rajna Dragica naj v miru počiva, staršem in bratom naše sožalje!

Dobra mati in posestnica umrla. V Lihovjah pri Celju je umrla sredi januarja in je bila pokopana ob obilni udeležbi 58 letna posestnica Marija Gračner, dobra mati petih odraslih otrok. Njena hiša je bila naročena samo na katoliške liste. Dobri mamičci svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Glinškemu Janžu v spomin (St. Vid pri Planini). Kar verjeti nisem mogel, ko so mi sporočili od doma, da je umrl moj 78 letni prijatelj Janez Sešek — znan kot Glinški Janž. Na večer so prišli spomini in videl sem ga pred seboj prav takšnega, kot se je bil nekda: vesel in razigran, a tudi moder in izkušen. Po vsej šentvidski župnji in še daleč naokrog so ga vsi poznali. Doma je bil ob izvru Bistrice pod Sv. Miklavžem, kjer je na stara leta, ko se je poln izkušenj in z globokim poznavanjem življenja vrnil iz tujine, s sestro Zefko živel vzorno krščansko življenje. Vsi smo vedeli o njem le eno: Janž je pravi kristjan. Bodi mu tudi na tem mestu ta pohvala. Kako ga je ljudstvo spoštovalo, je izkazal njegov lepi pogreb. V skromnih razmerah sta živel s sestro, a živel sta pošteno, saj je Janž znal z vsakovrstnim delom prislučiti vsakdanjega kruha. Edino veselje mu je bila cerkev, kjer je črpal notranjo moč, čitanje knjig, kjer je spoznaval življenjske tajne, opravljanje dobrih del, in njegova Glinja jama, kamor sva se mnogokrat spustila in občudovala lepote skritega podzemeljskega sveta. Še na novega leta dan sva kovala načrte, kako bi to jamo udobno uredila. A Gospod ga je poklical k sebi, da mu da plačilo za vsa dobra dela in trpljenje. — Janž, spomni se nas, ki smo še ostali! Mi Te bomo ohranili v najlepšem spominu. Daj Bog pravičnemu svoj mir!

Smrt je končala življenje dobri materi. Iz Podčetrtka poročajo: Dne 18. januarja je umrla Ana Počivavšek, rojena Hrušovar iz Imenega. Smrt je končala njeno trpljenje, trpeli pa bodo radi njene izgube mož in otroci. Deveterim otrokom je dala življenje in jim bila skrbna mati. Požrtvovalno, da, preveč požrtvovalno je delala in se trudila ob strani svojega moža za svojo rodino; prežgodaj si je bolezen mogla v njej izbrati svojo žrtev, da je v njo položila kal smrti. Že pred leti jo je zadel delno mrtvoud, a še je delala naprej, dokler ni oslabele srce popolnoma

Na Bolgarskem obsega civilna mobilizacija vse državljane ne glede na spol od 16. do 70. leta. Vodstvo civilne mobilizacije bo skrbelo za boj proti vohunstvu, škodljivi propagandi in proti povišanju cen.

Predsednik Roosevelt je prišel sam k sprejemu novega angleškega veleposlanika in bivšega zunanjega ministra Halifaxa. Doslej se še ni zgodilo, da bi predsednik Združenih držav sam prišel sprejeti kakšnega veleposlanika.

Francoski maršal Petain je imenoval 188 članov v posvetovalni parlament, ki pa nima zakonodajne moči. Svet ima tudi 69 dosežanjih senatorjev in poslanecov.

Madžarski zunanji minister grof Csaky je umrl 27. januarja v Budimpešti v starosti 47 let. Rajni veliki državnik je podpisal 1940 pristop Madžarske k zvezi Nemčija—Italija—Japonska in prijateljsko pogodbo z Jugoslavijo.

Hitlerjev namestnik Rudolf Hess je poudaril v svojem govoru na zborovanju zveze visokošolcev v Monakovem, da se približujejo veliki dogodki, ki bodo zapustili po Hessovem prepričanju posledice za tisočletja.

Rooseveltove republikanski protikandidat Wendell Willkie je dospel v London. Willkie bo ostal v Angliji 15 dni.

Bivši ameriški poslanik v Franciji, William Bullitt, je izjavil v parlamentu v Washingtonu, da so dobile Petainove francoske vojne ladje ukaz, da se upro vsakemu poizkusu, da se vzame Franciji njena vojna mornarica za nefrancoske cilje.

Ravnatelj italijanskega lista »Telegrafico Ansaldo« piše, da ima Italija le eno pot, ta je, da nudi sovražniku ogorčen odpor in nadaljuje vojno do kraja, ker v vsakem drugem primeru bi doživel italijanski narod strahovito razočaranje in bi padel pod anglosaško svetovno vladarstvo.

Državni upravitelj v Romuniji, general Antonescu, je stri z vojsko vstajo Železne garde. Aretirani so bili številni voditelji gardistov, med njimi tudi podpredsednik vlade Horija Sima. Sestavljena bo nova generalna vlada brez zastopnikov Železne garde.

Vrhovni poveljnik angleške armade v Afriki, general Wawell, se je mudil te dni v grški prestolnici Atenah, kjer se je posvečeval z grškimi vojaškimi osebnostmi glede pomoči, ki jo nudi Anglija Grčiji v vojni proti Italiji.

Že cel teden ni bilo nemških napadov na Anglijo, ker je slabo vreme, ker mora voditi Nemčija zračno vojno na dveh frontah in ker se pripravlja Nemčija za odločilni napad na angleški otok.

Sovjetski vojski krogi naglašajo: Dokler je v Sredozemskem morju angleško brodovje, je vprašanje nemško-italijanskega vdora čez Sicilski preliv v Afriko podobno vprašanju nemškega vpada čez Rokavski preliv v Anglijo.

V Berlinu krožijo razna mnenja. Eni trdijo, da se bodo začeli razvijati novi dogodki na jugovzhodu Evrope, drugi menijo, da v Sredozemlju s posebnim ozirom na Francijo, tretji trdijo, da bo predmet napada Anglija.

»Da, da — da, da... Dokler sem še mlada, se ne mudi... Seveda bom bajto njemu zapisala, če mu bo treba. Saj nimam drugega svojega in dober, priden pob je.«

»Le ne odlašaj preveč! Naj ti učitelj napiše testament — moj oče ti ga tudi napišejo.«

»Da, da, ko bom v letih. Poprej moram še v Trnju Devico Marijo vprašati... Zdaj moram pa iti. Zbogom, Julka, srečno! Mudi se mi, mudi.«

Vzdignila je koš in je naglo odšvedrala.

Bilo je nekaj dni pozneje — Julka je bila spet pri živini na paši — iznenada je prišel Judež in je obstal na poti blizu dekleta. Polglasno jo je poklical:

»Julka, malo stopl sem, bodi tako dobra! Ne bom ti dolgo v nadlego.«

Julka je oklevala; počasi se je približala lesi in je vprašala hladno:

»Kaj bi rad?«

»Nekaj bi te rad prosil. Ono bart si mi rekla, da sem napravil Gorniku veliko škodo, ko sem mu vožo na polje napeljal. Več ko osem sto dinarjev ne bo škode. Toliko sem zdaj spravil vkup. Ali jih smem tebi dati, da jih ti Gorniku v roke spraviš?«

Za trenutek so dekletu oči od veselja zasijale, potem pa je odgovorila zbadljivo:

»Ti si mi pravi! Rad bi, da bi mene obdolžili.«

»Tebe nihče ne bo dolžil. Še na misel ne bo prišlo komu, da bi bila ti kaj takega storila.«

»Pa to bi si mogli misliti, da sem v prijateljstvu s tistim, ki je ono hudobijo napravil.«

Zardel je do ušes in je stisnil zobe, da so zaškrtali.

»Daj denar gospodu kaplanu,« je svetovala, »pa gospoda prosi, naj uredijo! Gospod to najlaže naredijo.«

»Da, da, prav imaš, Julka, kaplan bodo najbolje naredili. Meni to še na misel ni prišlo.«

Čakal je, da bi še kaj rekla. Ko pa je trdovratno molčala, je stopil od lese nazaj na pot in se namenil dalje. Tedaj je rekla:

»Ti — ti — ti — počakaj še malo, naj ti še nekaj povem! Ljudje vejo dosti dobrega o tebi; pravijo, da si postal čisto drug človek. Če boš ostal trden, boš še učakal, da te bodo v časti imeli in spoštovali... Zdaj pa pojdi!«

»Zahvalim se ti, Julka!« je odgovoril toplo. »Srečno!«

Potem je odšel z naglimi koraki. Čeprav ga je dekle tako na kratko odpravilo in se očitno izognilo, da bi ga z imenom poklicalo, je vendar občutil v srcu srečo, kakršne že od Bog ve kdaj ni občutil.

dviga svet, ki bo v doglednem času zrasel čez morsko gladino. Na tem otoku bo prostora za 25 milijonov ljudi. Nauty sodi, da bo nova kopnina ugodna za gojitev sladkorne pese, kave, pšenice, koruze in tobaka. Mož opozarja ameriško vlado, naj se pravočasno pobriga za to, da postane lastnica novega ozemlja.

Na Nizozemskem so potegnili 1400 ladij iz vodá. Od takrat, ko je bila na nizozemskem prostoru končana sedanja vojna pa do danes, so v tej državi potegnili iz rek, prekopov in obrežnih vodá že preko 1400 ladij, ki so bile poplajene za časa poletnih bojev. Ugotovili so, da 6 do 7% ladij ne morejo več popraviti.